

Han visar sig och han ger uppdrag

Alltid, när Herren visar sig, ger han också uppdrag. De vise från Orienten återvänder hem som ”utsända”, som ”apostlar”.

2009-01-04

Båda kallar vi Epifani, uppenbarelse, Guds synligblivande: först de vise männens hyllning, och nu Herrens dop i Jordan. I de vise från Orienten ser evangeliet ”förstlingsfrukterna av de länder som tar emot det glada budskapet om frälsningen genom Guds människoblivande.” (KKK 528)

På många gamla målningar sker detta inte festligt majestätiskt utan barnsligt och lekfullt: den vise konungen överrumplas av kvickheten hos Jesusbarnet, som letar igenom pokalen, som är full av guldmynt.

Vid dopet i Jordan är allt allvarligare. Det är början på Jesu offentliga gärning. Anden kommer ned över honom. Fadern bekräftar, att han har behag till sin son. Jesus själv – som på klassiska ikoner – stiger ner med knäppta händer och med innerligt samlad blick i Jordan. Det är som om flodens vatten skulle omsluta eller också begrava honom. ”Utifrån korset och uppståndelsen blev det klart för kristenheten, vad som skett: Jesus hade tagit hela människosläktets skuldbörda på sina axlar och han bar den ner i Jordan” (J. Ratzinger/ Benedikt XVI: Jesus från Nazaret, s. 44)

Jesu vardag i Nazaret

Mellan de båda frälsningshistoriska händelserna ligger de år, som man kallar Jesu dolda liv. Andligt kan denna tid för oss tydas som en tredje epifani: ”Det fördolda livet i Nasaret låter varje människa få gemenskap med Jesus under livets allra vanligaste omständigheter och på dess mest vardagliga vägar” (KKK533) Också genom dem visar oss Herren något:

”Genom att växa och leva som en av oss, avslöjar Jesus att människans liv, allt som är alldagligt och vanligt, har en gudomlig innebörd. Hur mycket vi än har betraktat dessa sanningar, måste vi alltid fyllas av förundran då vi tänker på de trettio år i det fördolda som utgör den största delen av Jesu liv bland sina bröder människorna. År av skugga, som för oss är klara som solljuset. Rättare sagt, de är det sken som lyser upp

våra dagar och ger dem dess äkta mening, för vi är vanliga kristna, som lever vanliga liv, på samma sätt som många miljoner människor på de mest olika platser världen över.” (S:t Josemaría, När Kristus går förbi, nr 14)

Han ger uppdrag

Alltid, när Herren visar sig, ger han också uppdrag. Säkert tog inte de hemlighetsfulla vise männen från Orienten emot någon uttrycklig befallning från det kanske tvååriga barnet, när de vände tillbaka. ”De vise från Orienten återvände till sitt land och säkerligen berättade de om sitt möte med judarnas konung. (...) Stjärnan, som hade lett dem, var inte längre där! Under tiden bar de ljuset i sig. På dem låg det nu att bevara det och ge det näring i det ständiga minnet av Kristus, av hans heliga ansikte, av hans obeskrivliga kärlek” (Benedikt XVI, predikan vid

Världsungdomsdagen 2005) De skulle komma att återvända hem som ”utsända”, som ”apostlar”.

Nu vid dopet är det inget explicit uppdrag, utan en process, som Johannes Döparen själv sätter igång. Han visar sina båda lärjungar Andreas och Johannes på Jesus, som går förbi. De följer honom. Och från den inre upplevelsen av det där första mötet uppstår spontant deras ”sändning”. Andreas skyndar sig att kalla på sin bror Simon Petrus och båda inviger en vän från samma by, Filippos, om vad de vet. Denne kan inte behålla det för sig själv och informerar sin vän Natanael (Bartolomaios)

Också det, att Gud visar sig i vår vardag, blir till ”sändning”. Platsen är vår omvärld: yrke, familj, vänner ... Med sankt Josemariás ord: ”De som träffat Kristus kan inte låsa in sig i sin egen miljö: att begränsa sig

på det sättet vore verkligen sorgligt!
De måste öppna sig likt en solfjäder
för att nå ut till alla själar. Var och en
måste skapa – och bredda – en
vänkrets och påverka den genom sitt
yrkesmässiga anseende, genom sitt
uppförande, genom sin vänskap, och
se till att Kristus kan påverka genom
det yrkesmässiga anseendet, genom
det uppförandet, genom den
vänskapen”. (S:t Josemaría, Plogfåran
193)

av Josef Arquero

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
han-visar-sig-och-han-ger-uppdrag/](https://opusdei.org/sv-se/article/han-visar-sig-och-han-ger-uppdrag/)
(2026-02-28)